

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „C“ SKUNDO**

2025 m. balandžio d. Nr. S- (4-2023/855)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondo Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „C“ (toliau – Pareiškėja) 2023-09-07 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2023-08-29 sprendimo Nr. 1AE-445 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Muitinės departamento atstovas S.M. dalyvavo Komisijos 2025-02-25 posėdyje nuotoliniu būdu, Pareiškėjos atstovas posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja 2023-09-07 skunde nurodo nesutinkanti su Muitinės departamento Sprendimu, prašo jį panaikinti ir Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2023-02-28 sprendimą Nr. 18KP-16-170 perduoti nagrinėti iš naujo.

Pareiškėja nurodo, jog yra pateikusi 2015-11-24 Europos Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), nuostatų įgyvendinimo taisyklių (toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 312 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktų ir šio straipsnio 2 dalies taikymo prasme pakankamus, tinkamus ir leistinus įrodymus, kuriais vienareikšmiškai įrodė, kad T1 tranzito deklaracijoje Nr. 22LTVR500000072189 deklaruotos prekės nebuvo paimtos iš muitinės priežiūros, jos yra išgabentos iš Sąjungos muitų teritorijos, todėl yra pagrindas minėtą tranzito procedūrą laikyti tinkamai užbaigta.

Atkreipia dėmesį į susidariusią geopolitinę situaciją. Nurodo, jog privatus ūkio subjektas neturi galimybių priversti trečiosios šalies (Rusijos Federacijos) muitinės pateikti tokios formos ir turinio dokumentus, kokius pageidauja gauti Muitinės departamentas. Minėto teiginio kontekste Pareiškėja pažymi, kad jeigu Muitinės departamentui vis dar kilo abejonių dėl pateiktų dokumentų autentiškumo, tai jis galėjo pats kreiptis į Rusijos Federacijos muitinę dėl informacijos patvirtinimo.

Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamentas deklaratyviai teigia, jog tarptautiniai krovinių transportavimo (toliau – CMR) važtaraščiai nėra laikytini alternatyviais Sąjungos tranzito procedūros užbaigimą įrodančiais dokumentais pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnį. Pareiškėjos vertinimu Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies d punkte nėra apibrėžtas dokumento turinys ar forma, svarbu tik tai, kad jis būtų trečiojoje šalyje antspauduotas ir patvirtintas trečios šalies muitinės. Nurodo, jog jos pateikti CMR važtaraščiai yra patvirtinti Baltarusijos Respublikos ir Rusijos Federacijos muitinių atspaudais ir pareigūnų parašais, juose yra identifikuotos prekės ir jais patvirtinta, kad prekės buvo pristatytos trečiųjų šalių muitinėms. Taigi,

Muitinės departamento teiginiai, kad CMR važtaraščiai negali būti laikomi alternatyviais Sąjungos tranzito procedūros užbaigimą įrodančiais dokumentais, yra nepagrįsti.

2025-02-24 (Komisijoje registruota 2025-02-25) el. laišku Pareiškėja informavo Komisiją, jog posėdyje nedalyvaus bei nurodė, jog siunčia alternatyvius įrodymus dėl neuždaryto tranzito Nr. 22LTVR500000072189. 2025-03-03 pateikė el. laišku siųstų dokumentų originalus ir jų vertimą į lietuvių kalbą.

Byloje nustatyta, kad 2022-07-25 Vilniaus TM krovinių poste „Paneriai“ prekei „Plėvelė iš regeneruotos celiuliozės“ (KN kodas 392071; 4451 kg) buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal deklaraciją T1 Nr. 22LTVR500000072189. Su nurodyta tranzito deklaracija prekės, kurios atvyko iš Didžiosios Britanijos į Pareiškėjos įgaliotą gavėjo vietą su T1 tranzito deklaracija Nr. 22GB0002461403D9B5 (2022-07-12), buvo reeksportuojamos į Rusijos Federaciją. Tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėja, turi leidimą naudoti Bendrąją garantiją muitinio tranzito procedūrų vykdymui. Krovinys buvo nukreiptas į Vilniaus TM Šalčininkų kelio postą (LTVK3000). Tranzito terminas, nurodytas deklaracijos „D“ langelyje – 2022-07-30.

Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 2 dalis nustato, kad procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra buvo įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai. Prekės paskirties įstaigai turėjo būti pateiktos iki 2022-07-30. Per nustatytą terminą Vilniaus TM Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos (toliau – NTKS) priemonėmis negavusi patvirtinimo, kad prekės pateiktos paskirties muitinės įstaigai, pradėjo tyrimą ir apie tai 2022-08-17 raštu Nr. (8.1/16)-2V-9997 informavo procedūros vykdytoją, prašydama pateikti dokumentus, nurodytus Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Tyrimo metu buvo gautas paskirties muitinės įstaigos – Šalčininkų kelio posto viršininko atsakymas, kad nei prekės, nei tranzito lydintysis dokumentas T1 Nr. 22LTVR500000072189 muitinei pateikti nebuvo.

Šiuo konkrečiu atveju prekės nebuvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, kaip to reikalauja Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnis, t. y. procedūros vykdytojas neįvykdė pareigų, susijusių su tranzito procedūros taikymu. Muitinė neteko galimybės šioms prekėms taikyti priežiūros priemonių, kurios taikomos tranzitu gabenamoms ne Sąjungos prekėms. Atsižvelgiant į išdėstytą, Vilniaus TM konstatavo, kad dėl prekių ir tranzito deklaracijos nepateikimo paskirties muitinės įstaigai atsirado importo skola muitinei pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalį.

Be to Vilniaus teritorinė muitinė pažymėjo, kad prekė „Plėvelė iš regeneruotos celiuliozės“, galimai patenka į sąrašą prekių, išvardintų Tarybos Reglamento dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje Nr. 833/2014 XXIII priede. Vilniaus TM vertinimu, nepateikus prekių kartu su tranzito deklaracija paskirties muitinės įstaigai, Pareiškėja siekė išvengti prekių muitinio tikrinimo, t. y. apgavo muitinę, o tokiu atveju taikoma Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 6 dalis: „skola muitinei neišnyksta bandžiusiam apgauti asmeniui ar asmenims“. Todėl prekių nepateikimas paskirties muitinės įstaigai – Šalčininkų kelio postui (LTVK3000), sukėlė skolos muitinei atsiradimą pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalį nepriklausomai nuo to, ar prekės buvo išgabentos iš ES, ar ne.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės 2023-02-28 sprendimą Nr. 18KP-16-170, kuriuo Pareiškėja pripažinta skolininke ir jos atžvilgiu apskaičiuota bei įregistruota mokesstinė prievolė, papildomai pažymėdamas, jog Pareiškėjos pateikti alternatyvūs įrodymai neatitinka Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalyje nurodytiems dokumentams keliamų reikalavimų ir Muitinės departamentas neturi galimybės įsitikinti jų autentiškumu.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjos pripažinimo skolininke muitinei ir maito, PVM bei baudos apskaičiavimo pagrįstumo (1 053 Eur maito, 3 623 Eur PVM ir 1 403 Eur baudos),

mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja, būdama Sąjungos tranzito procedūros pagal tranzito deklaraciją Nr. 22LTVR50000072189 (2022-07-25) vykdytoja, netinkamai įvykdė savo prievolės, nes prekės kartu su nurodytą tranzito deklaracija nebuvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai ir šioms prekėms įforminta muitinės procedūra nebuvo užbaigta.

Iš Pareiškėjos skundo matyti, kad ji jame neišdėsto argumentų ir nereikia reikalavimų dėl ginčo prekių muitinės vertės nustatymo, aritmetinio mokesčių bei su jais susijusių sumų apskaičiavimo, tačiau pateikdama papildomus dokumentus, o būtent Rusijos Federacijos muitinės posto viršininko pavaduotojo 2024-03-26 rašto Nr. 56-15/1500 originalą, kurią ji teigia gavusi kartu su patvirtinta Rusijos importo deklaracijos Nr. 10013160/030822/3382477 kopija, laikosi pozicijos, kad ji pagrindė aplinkybes, jog Sąjungos tranzito procedūra yra tinkamai užbaigta, prekės yra išgabentos iš ES muitų teritorijos, todėl skola muitinei Pareiškėjai yra įregistruota nepagrįstai.

Kaip jau minėta pirmiau, byloje nustatyta, kad 2022-07-25 Vilniaus TM krovinių poste „Paneriai“ prekei „Plėvelė iš regeneruotos celiuliozės“ (KN kodas 392071; 4451 kg) buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal deklaraciją T1 Nr. 22LTVR50000072189. Su nurodyta tranzito deklaracija prekės, kurios atvyko iš Didžiosios Britanijos į Pareiškėjos įgaliotą gavėjo vietą su T1 tranzito deklaracija Nr. 22GB0002461403D9B5 (2022-07-12), buvo reeksportuojamos į Rusijos Federaciją. Tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėja, turi leidimą naudoti Bendrąją garantiją muitinio tranzito procedūrų vykdymui. Krovinyš buvo nukreiptas į Vilniaus TM Šalčininkų kelio postą (LTVK3000). Tranzito terminas, nurodytas deklaracijos „D“ langelyje – 2022-07-30.

Per nustatytą terminą Vilniaus TM NTKS priemonėmis negavusi patvirtinimo, kad prekės pateiktos paskirties muitinės įstaigai, pradėjo tyrimą ir apie tai 2022-08-17 raštu Nr.(8.1/16)-2V-9997 informavo procedūros vykdytoją, prašydama pateikti dokumentus, nurodytus Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Tyrimo metu buvo gautas paskirties muitinės įstaigos – Šalčininkų kelio posto, viršininko atsakymas, kad nei prekės, nei tranzito lydintysis dokumentas T1 Nr. 22LTVR50000072189 muitinei pateikti nebuvo.

2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje 3k (04/06/2022 redakcija) straipsnis numatė, jog draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti XXIII priede išvardytas prekes, kuriomis visų pirma galėtų būti prisidedama prie Rusijos pramonės pajėgumo didinimo, bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje arba naudojimui Rusijoje. Vilniaus TM, išnagrinėjusi turimus dokumentus, nustatė, kad tranzito T1 deklaracijoje Nr.22LTVR50000072189 deklaruota prekė „plėvelė iš regeneruotos celiuliozės“ (KN kodas 392071) galimai papuola į prekių sąrašą, išvardytą minėto reglamento XXIII priede. Todėl prekei taikomos sankcijos, nustatytos pirmiau minėto reglamento 3k straipsnyje.

Vilniaus TM konstatavo, kad nepateikus prekių kartu su tranzito deklaracija paskirties muitinės įstaigai, įmonė siekė išvengti prekių muitinio tikrinimo paskirties muitinės įstaigoje – Šalčininkų kelio poste (LTVK3000), Pareiškėja apgavo muitinę. Vilniaus TM nurodė, jog taikoma Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 6 dalis: „skola muitinei neišnyksta bandžiusiam apgauti asmeniui ar asmenims“. Todėl prekių nepateikimas paskirties muitinės įstaigai – Šalčininkų kelio postui, sukėlė skolos muitinei atsiradimą pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalį nepriklausomai nuo to, ar prekės buvo išgabentos iš ES, ar ne. Vilniaus TM nurodė, jog šiomis aplinkybėmis, atliekant tyrimo procedūrą, procedūros vykdytojo pateiktas dokumentas nevertinamas.

Priešingai nei teritorinis mokesčių administratorius, centrinis mokesčių administratorius jau vertino Pareiškėjos teikiamus dokumentus, nors sprendime nurodyto teisinio reglamentavimo nekeitė.

Komisija, įvertinusi pirmiau minėto, Vilniaus TM sprendime minimo 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 XXIII priedo turinį, nustatė, jog sąrašė nėra prekių KN kodu 392071, o būtent tokio kodo prekė buvo nurodyta tranzito T1 deklaracijoje Nr.22LTVR50000072189. Centrinis mokesčių administratorius skundžiamame sprendime apskritai nepasisakė kiek ši aplinkybė svarbi konstatuojant Pareiškėjos siekį apgauti muitinę. Pažymėtina, jog mokesčių administratorius, konstatuodamas Pareiškėjos siekį apgauti muitinę privalo aiškiai ir nedviprasmiškai šią faktinę

aplinkybę pagrįsti, o nagrinėjamos bylos atveju tai nėra atlikta, o būtent nuo jos buvimo/nebuvimo priklauso, ar asmeniui pateikus mokesčių administratoriui priimtinus įrodymus, kad prekės buvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, gali išnykti skola muitinei.

Vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalimi, Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei priimtinu būdu pateikia vieną iš šių dokumentų, kuriuose identifikuojamos prekės:

a) paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliotajam gavėjui, kaip nurodyta Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 4 dalies b punkte;

b) valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą arba muitinės dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos;

c) muitinės dokumentą, išduotą trečiojoje šalyje, kurioje prekėms įforminta muitinės procedūra;

d) trečiojoje šalyje išduotą antspauduotą arba kitaip tos šalies muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą toje šalyje.

Iš Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio nuostatų matyti, kad tinkamais įrodymais yra pripažįstami tik tie, kurie atitinka minėtame straipsnyje nustatytus reikalavimus. Vienas iš reikalavimų yra tas, kad pateikiamų dokumentų kopijų tikrumas turi būti patvirtintas tos pačios įstaigos, kuri patvirtino originalius dokumentus, atitinkamos trečiosios šalies institucijos arba valstybės narės institucijos.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja, siekdama įrodyti, kad prekė pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 22LTVR500000072189 (2022-07-25) buvo išvežta iš Sąjungos muitų teritorijos, pateikė Muitinės departamentui CMR važtaraštį Nr. VM/60243 (2023-07-25) ir Rusijos Federacijos muitinės importo deklaracijos Nr. 10013160/030822/3382477 kopiją.

Muitinės departamentas, vertindamas ginčo byloje surinktą informaciją, sprendė, kad Pareiškėjos pateikti alternatyvūs įrodymai neatitinka Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalyje nurodytiems dokumentams keliamų reikalavimų ir nėra galimybės įsitikinti jų autentiškumu, todėl nėra pagrindo pripažinti, kad tranzito procedūra, vykdyta pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 22LTVR500000072189 (2022-07-25), buvo užbaigta tinkamai.

Kaip minėta pirmiau, Pareiškėja 2025-03-03 Komisijai pateikė Rusijos Federacijos importo deklaracijos Nr. 10013160/030822/3382477 patvirtintą kopiją, kartu su 2024-03-26 Rusijos Federacijos muitinės posto viršininko pavaduotojo 2024-03-26 raštu Nr. 56-15/1500 bei šių dokumentų vertimą į lietuvių kalbą.

Dėl Pareiškėjos Komisijai pateiktų papildomų įrodymų, remiantis MAĮ 153 straipsnio 3 dalies nuostatomis, įvertinusi aplinkybes, jog Pareiškėjai papildomus įrodymus pavyko gauti jau po skundžiamo Muitinės departamento Sprendimo priėmimo, Komisija naujai pateiktus dokumentus priima ir prijungia prie bylos.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytas aplinkybes, konstatuotina, kad nagrinėjamo mokestinio ginčo esmė yra: 1) klausimas dėl įrodymų, patvirtinančių Pareiškėjos pradėtos vykdyti muitinės procedūros užbaigimą, tinkamumo Įgyvendinimo reglamento taikymo prasme, t. y. klausimas, ar paminėti Pareiškėjos Komisijai naujai pateikti dokumentai Įgyvendinimo reglamento taikymo požiūriu gali būti pripažinti leistiniais (tinkamais ir pakankamais) įrodymais šioje mokestinėje byloje bei 2) ar byloje pagrįstas Pareiškėjos siekis apgauti muitinę.

Komisija, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Komisijai pateiktus naujus įrodymus pažeistų MAĮ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskųsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Atsižvelgiant į tai, ginčo byloje pateiktas naujas įrodymas pirmiausiai turi būti vertinamas centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), kuris 2006-01-31 nutartyje adm. byloje Nr. A-8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skūsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, aiškindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005), nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte yra nurodyta, kad Komisija turi teisę priimti sprendimą perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT yra išaiškinęs, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktas yra tinkamai pritaikomas tik tuomet, kai sprendimui (perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo) priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti dėl padarytų esminių procesinių teisės normų pažeidimų, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras, arba nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas (LVAT 2008-02-14 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-163/2008, LVAT 2011-06-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A-502-2801/2011).

Komisija konstatuoja, jog nagrinėjamoje byloje yra pagrindas perduoti Pareiškėjos skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, atsižvelgus į Komisijos sprendime nurodytus centrinio mokesčių administratoriaus Sprendimo trūkumus. Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius aiškiai ir vienareikšmiškai nenurodė aplinkybių, sąlygojančių sprendimuose daromą išvadą dėl Pareiškėjos tikslo apgauti muitinę, todėl Komisija šioje ginčo stadijoje negali atlikti vertinimo ar šis faktas konstatuotas pagrįstai. Taip pat, atsižvelgus į aplinkybę, kad pateikti nauji įrodymai, kuriuos patikrinti pirmenybė yra mokesčių administratoriui.

Taigi, Komisija konstatuoja, kad Muitinės departamento sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų pašalinti sprendime egzistuojančias dviprasmybes dėl aplinkybių, lemiančių Pareiškėjos tikslą apgauti muitinę buvimo/nebuvimo, įvertinti Komisijai pateiktus dokumentus ir iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjos skolos muitinei įregistravimo pagrįstumo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023-08-29 sprendimą Nr. 1AE-445 ir Pareiškėjos skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi

teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė